

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל****שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: infovatikim@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית *8840

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר.

יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 10437 פתח תקווה 49003 או בפקס: 02-5605034

ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זלנפרונד	שם פרטי: צביה

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתנו נולדתי: ליטמן	בלועזית Litman	שם פרטי איתנו נולדתי: צ'צ'יליה	בלועזית Cecilia	שנתלידה: 1936	מין: נ
עיר לידה: יאסי	בלועזית lasi	ארץ לידה: רומניה	שם פרטי ושם משפחה של האב: ליטמן לאון		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: יאסי	בלועזית lasi	ארץ המגורים: רומניה	שם פרטי ושם נעורים של האם: יהושע חיה-שרה		
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) יאסי		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: יאסי		
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		בלועזית	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור יאסי. מהמרתף מקום המחבוא שלנו, חזרנו לביתנו.		

במידה ועלית באנייה, ציין את שמה אניית טרנסילבניה	שנתעליה: 1951	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

נולדתי בבית שבו היינו שלושה ילדים, אנוכי וזהבה, ויהושע שנולד במהלך המלחמה. היינו משפחה שמצבה טוב. לאבי היה חנות עורות וצרכי נעליים ואמי הייתה עקרת בית. הלכתי לבית ספר יסודי- עממי. כשהייתי בת חמש היה עוצר והרומנים בשיתוף פעולה עם הנאצים נכנסו, עצרו את הגברים ולקחו אותם למחנות עבודה. הנשים והילדים הסתתרו. את אבי לקחו ואני ואמי ואחי הסתתרנו במרתף.

אני בשורה הראשונה מלמטה, בבית ספר ברומניה (חמישית מימין).

אני ואחותי זהבה בילדותינו.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

במרתף, סבלנו מאד מקור בשל חוסר בגדים וחימום, והיה מחסור באוכל. היה מאד קשה והתחלקנו בשימורים המעטים שהיו שמורים שם. היה בנו פחד עצום שלא יגלו אותנו. בנוסף, היו עוד משפחות במרתף שהסתתרו איתנו. התנאים היו תת אנושיים ולא יכולנו לצאת משם.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

עם השחרור, אבי שב אלינו מן המלחמה, ואנו חזרנו לביתנו מהמרתף- שהיה כמה ק"מ מביתנו. כשהרוסים הגיעו, היינו חייבים לשכן שני קצינים רוסים בבית שלנו. נתנו להם חדר ופחדנו מהם מאד כי הם תמיד היו שיכורים. פחדנו שיתנכלו לנו ושיאנסו את הבנות. לכן, תמיד שביקשו משהו דאגנו שגבר יהיה נוכח בסביבה. בהמשך, כשהייתי בת 15 למדתי בחטיבת ביניים ושם למדתי כבר מקצוע לעתיד הנדסת טקסטיל ואחותי זהבה בבית ספר לאחיות.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כשעליתי עם משפחתי לארץ, בשנת 1951, הייתה תקופת צנע. תחילה, לקחו אותנו לעתלית לאוהל גדול והיינו ביחד עם עיראקיים, כי במקביל הייתה גם עלייה גדולה מעיראק. היה מאד קשה, הרבה רעש ובלגאן כי היינו כ-1,000 אנשים באוהל גדול אחד. לאחר מכן, הגענו לנהרייה ושם האוהל היה יותר קטן ואני זוכרת שרוב המשפחות היו רומניות. משם שלחו אותנו לצריף בנהרייה. בערבים הייתי לומדת באולפן עברי, ולא היה לי כסף ללמוד בבית ספר.

ככדי לחסוך כסף עבדתי כפקידה בחיפה. ואני זוכרת שהייתי מחכה חצי יום לרכבת מחיפה לנהרייה, שכן, הייתה יותר זולה מאוטובוס. אבי התחל לעבוד בצ'ק פוסט בגיבון וסלילת כבישים. אחותי החלה לעבוד בקופת חולים- עד היום היא אחות בקופת חולים "לאומית". כשהייתי בת 20, הכרתי את בעלי אלעזר (לסלו). הוא מאד התחבר אליי ואל משפחתי כי כל משפחתו נספתה בשואה באושוויץ. התחתנו ביום הולדתי (21.6) ועברנו לחיפה, והוא עבד כעמיל מכס. אחרי שהתחתנתי, עשיתי מילואים כמה שנים בפיקוד בנצרת. כמו-כן התנדבתי, הייתי מזכירה וניהלתי סניף של ויצ"ו כ-23 שנים. יש לנו שני ילדים אורלי ושלום. לאורלי יש שלושה ילדים: אריאל, אמיר ואליעד; ולשלום שלושה ילדים גם: יסמין, יואל ודניאל.

מסר: עברתי הרבה בחיים. אז היו זמנים מאד קשים אך לאט לאט הסתדרתי. עכשיו טוב לי שאני פה, שרדתי את השואה הנוראית והקמתי משפחה. זה אומר הרבה.

ראיון : אפרת וינשטיין, חיפה, מאי 2014

אני ובעלי אלעזר ביום נישואינו.

אני ונכדיי. הקמתי משפחה למופת.